

ανατριχίλα

ανατριχίλα, η, ουσ. [<ανατριχιάζω + κατάλ. -ίλα], η ανατριχίλα· συνήθως στον πλ. **οι ανατριχίλες**, α. το ρίγος που νιώθει κάποιος όταν έχει υψηλό πυρετό: «για να με πιάσουν ανατριχίλες, πάει να πει πως μου ανέβηκε πάλι ο πυρετός». **β.** τα ερωτικά χάρδια, οι ερωτικές συγκινήσεις: «πήρε την γκόμενα και πήγαν στην γκαρσονιέρα για ανατριχίλες»·

- *θα 'χουμε ανατριχίλες*, (προειδοποιητικά ή απειλητικά) θα μαλώσουμε άσχημα, θα γίνει μεγάλο κακό: «πρόσεχε τα λόγια σου, γιατί θα 'χουμε ανατριχίλες». Συνών. *θα 'χουμε αναγούλες*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας